

Fællesforsamling, saa var det uægteligt bedre end at have en Forsamling af Afsendinge fra Landsdeelsforsamlingerne; men jeg anseer det for umuligt at skaffe en saadan Valglov tilveie nu. Vi behøve kun at lægge Mærke til den Skinsyge, hvormed man i dette Dieblif vaager over den nuværende Valglov, for at vide, at det for Dieblifket vilde være meget vanskeligt at sætte en Valglov igjennem, som væsentligt afveeg fra den nugældende, og man maa vide, at, uagtet jeg neppe troer, at man i de andre Landsdele paa samme Maade vil holde paa den Valglov, man har der — vi have jo seet, at man, da man der handlede med fuldkommen Frihed, saa benyttede man en anden Valglov; man kalde hiin Tid en Dyrørstid eller ikke, saa er det, som da skete, et Vidnesbyrd herfor, som det er værd at lægge Mærke til — saa er jeg dog overbevist om, at de idetmindste for en lang Stund ikke ville fatte den, og altsaa ikke være tilfredse med den. Deri ligger den overordentligt store Vanskelighed, som jeg for min Part ikke har seet Midler til at overvinde, og naar man siger, at den var overvunden derved, at vi toge hele Rigsdagen, som den her er, og lode fra de andre Landsdele efter de Valglove, som de anseer for de meest hensigtsvarende for dem, vælge et tilsvarende Antal Medlemmer til denne Forsamling, saa siger jeg, at jeg forsaavidt ikke kunde have Noget derimod, naar det ikke forekom mig, at det under de sproglige Forhold, — om ikke for Andet, — hvorunder vi befinde os, vilde indeholde de største Vanskeligheder. At vi ikke kunne skaffe en saadan Forsamling Rum i Landet, er en meget ringe Ting; men dog vilde Forsamlingen derved strax komme til at vise sig som mange af vore Slotte, der ere saa store, at vort Land neppe kan bære dem. — Det vilde imidlertid være en Feil, som man kunde finde sig i, indtil man kom ind paa et Valg-

system, som svarede til Hensigten; men, som sagt, jeg troer, at dette vil have meget store Vanskeligheder. Vi komme derefter til det andet Middel, at sammensætte Fællesforsamlingen ved Udvalg. Det er det, som ligger nærmest, det er det Simpleste, det Naturligste, og det er — Noget, som vi ikke maae glemme, — det, som under alle lignende Forhold hidtildags har været brugt. Denne Sammensætningsmaade behøves maafee kun at bruges en eneste Gang, idet der kunde forelægges den Forsamling, som paa den Maade kom sammen, en Valglov; det var dog muligt, at den kunde blive enig om en Valglov, og Vanskelighederne bleve derved hævede for næste Gang — men med Hensyn til den første Gang, at en saadan Forsamling skal sammensættes, er Udvalg det beqvemeste og simpleste Middel. Efter saaledes at have omtalt denne Side af Fleertallets Forslag, skal jeg komme ind paa de andre Modgrunde.

Rettelser.

- Nr. 211, Sp. 3320, L. 3 fr. n.: „forvandsne“ læs: „uopfattelige“.
- 212, Sp. 3321, L. 14 fr. n.: „nemlig“ læs: „og fremdeles“.
- 213, Sp. 3342, L. 14 fr. n.: „ikke“ udgaaer.
- — — — — 12 fr. n.: „ligesom den ogsaa“ læs: „men“.
- — — — — 14 fr. n.: „væsentlig vedrører“ læs: „vedkommer den væsentlig“.
- 215, Sp. 3373, L. 19 fr. o.: „at det vilde være“ læs: „at det ikke vilde være“.
- 221, Sp. 3476, L. 12 fr. o.: „affee; man“ læs: „affee, men“.